

sig om forbigangne Begivenheder. — Jeg tror ikke, at jeg har forbigaaet Noget, skulde det være Tilfældet, kan jeg komme tilbage dertil.

Marineministeren (Dreyer): Der er kun nogle enkelte Punkter af den ærede Ordførers sidste Udtalelser, som jeg skal knytte et Par Bemærkninger til. Med Hensyn til det store Spørgsmaal om Kanonbaade er jo den ærede Ordfører gjentagne Gange kommen tilbage til, at det kom an paa det meget store Antal Kanoner, altsaa paa at tilveiebringe et meget stort Antal Kanoner, der kunde føres i Ilden. Jeg vil dertil kun bemærke — jeg tror, det er sagt allerede i Formiddags, men det er maaske dog ikke overflødigt at sige det igjen — at det kommer ikke blot an paa at have et meget stort Antal Kanoner for mulig at kunne komme til at bruge dem, men det kommer ogsaa an paa at kunne bevare dem i det Mindste i nogen Tid i Ilden for at faae nogen Virkning af dem, og det er det, der bliver den store Vanskelighed. Naar man vil gjøre en nogenlunde fuldgyldig Brug af Kanonerne og altsaa komme sin Fjende nogenlunde nær, saa staa den upantsrede Kanonbaad aabenbart i Fare for meget hurtigt at blive ødelagt, og saa har man ikke mere de mange Kanoner at bruge mod Fjenden. Det var kun denne lille Bemærkning, jeg vilde gjøre. — Hvad Spørgsmaalet om den nautiske Afdeling, og hvad dertil knytter sig, det meteorologiske Institut angaar, skal jeg meget gjerne søge at gjøre Skridt for at imødekomme Thingets Ønsker i Henseende til, at Veirberetningerne hurtigt og let kunne komme til almindelig Kundskab. Om det vil lykkes mig, veed jeg ikke, men jeg skal som sagt gjøre mit Bedste i saa Henseende hos min ærede Kollega Indenrigsministeren. — Med Hensyn til Boligerne i Nyboder var der to Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rettede til mig; det ene var om Beboerne af Marinen, der have maattet udflytte for at gjøre Plads for Adalgadens Forlængelse, havde faaet lige saa gode Boliger. Jeg tror, at jeg allerede i Formiddags i alt Fald antydede, at det kunde jeg ikke saa bestemt sige. Det er Boliger, som Marineministeriet har havt til Raadighed i Nyboder, som de Udflyttede af Marinen have faaet. Om de ere lige saa gode, veed jeg, som sagt, ikke saa nøie; det har i alt Fald været Mening at give dem lige saa gode Boliger, for saa vidt det har været muligt. Der har jo der maattet gjøres Plads, fordi nogle af de Boliger, der skulde evakueres, vare optagne af nogle Underofficere af Hæren, der jo, efter hvad jeg har paavist, og som ogsaa er det

høie Thing noksom bekendt, have faaet disse Boliger, altsaa vare berettigede til dem. Det var jo ogsaa kun derfor, at de andre nærliggende Boliger, som disse Underofficere havde indtaget, bleve evakuerede. — Med Hensyn til en eventuel Plan om, at Krigsbestyrelsen skulde agte at fortrænge Marinens Underofficere og Menige, og hvem der ellers bor der, kort sagt Underklasserne, fra Nyboder til Fordel for Hæren, behøver jeg vist ikke at sige, at noget Saadant aldrig har været tilfaldet, fra min Side i alt Fald ikke, og jeg har aldrig hørt derom fra anden Side. Der har kun været Tale om de 30 Boliger, som der er Lov for, at vi skulle anvise Hærens Underofficere i Nyboder, paa Grund af at de mistede dem et andet Sted; videre har jeg ikke tænkt paa at gaa. Jeg sagde allerede i Formiddags, at det var en Selvsølg, da jeg ogsaa er Marineminister, at Marinens Underofficere og Mandskab, kort sagt Marinen i det Hele, ligger mig lige saa varmt paa Hjerte som Alt, hvad der henhører under Krigsministeriet. Havde jeg ikke sølt, at jeg havde den bedste Villie til at opfylde det, havde jeg naturligvis ikke paataget mig at være baade Marineminister og Krigsminister. Jeg skal sige det til Overflødighed, thi det er Noget, der ligefrem følger af sig selv. — Jeg kommer nu til det sidste Punkt „om Lidskiftet“, som den ærede Ordfører nærmest benævnte det, men hvorved han naturligvis kom ind paa min Meddelelse til Hærens og Flaadens Officerer. Der kan jeg kun henvise til, hvad jeg tror, at jeg paa en overordenlig tydelig Maade — i det Mindste gjorde jeg mig Flid for at være særdeles tydelig — altsaa paa en meget tydelig Maade udtalte i Formiddags. Jeg tror virkelig ikke, at nogen Misforstaaelse der er mulig. Spørgt skal jeg kun henvise til Indholdet og Formen af hin Meddelelse, hvoraf det meget tydelig fremgaar, hvad jeg har tilfaldet. Noget, der gaar der ud over, har jeg ikke tilfaldet, og isørigt finder jeg ikke, at der for mig er Nøie til at komme nærmere ind paa det Punkt. Indholdet af den omtalte Meddelelse er noksom bekendt, har heller aldrig skullet være en Hemmelighed, og at man nu derud af kan læse meget forunderlige Ting, har jo ikke kunnet forbause mig, thi hvad kan ikke udlægges paa en meget forunderlig Maade; det er man jo saa vant til. Hensigten har været god nok, og jeg tror ogsaa forstandig.

Navn: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa den Officer, som jeg omtalte i Formiddags mellem to engelske Skibe og det lille peruvianske